

קול מבית הסוהר

(מכתבם של מאקו ונצטי לירידים בא סמריה)

לעצמו למלנרף לבית הדין בקליפורניה בוו
הלשון: .המצב בין הלאומי הוא כזה
שמוטב שלא להוציא להורג את מוני ובילינגי
(הציוניות האמריקאיות בחו"ל יודעות יפה:
בשלמה אין לקבל משלחות הבאות לדבר
לטובתנו ובשלמה אין להמציא את החלטות
המחאה לואשינגטון, כי מסשלת ארצות-
הברית אינה רוצה לנעת במלכותה של
סדינת טסצ'וסטס כמלוא ניסאוי). או החליט
המושל בקליפורניה להמיר את סיתת בית
הדין למאסר עולם. מוני ובילינגי רדו את
"סדת ההסד" הוו והודיעו כי אם הסדינה
ססרבת לחדש את החקירה אין לפנייה אלא
להוציאם להורג. תמיהה לאין ערוך! אולם
המסצלה עמדה בשלה לגבי הנדונים, וכך
'ושבים מוני ובילינגי זה שתיים עשרה שנה
בבית הסוהר ומסתינים לשחרורם.

עתה הודיע בית-הדין שהחקירה
העלתה, כי האשמת שני האנשים האלה לא
היה לה על מה לסמוך ונמצאו די הוכחות.
המצריקות את שחרורם של האסירים. עתה
יודעים הכל, כי שניהם היו חפים מפשע
ונמלו קרבן לעלילות מוחזים משפל המדרגה.
מוני שרוי במחלה והוא צריך נתוח: אולם
מוני ובילינגי טרם שוחררו! כדי להעמיר את
עוות הדין הזה על ערסוניתו הכביעתה
אזכיר כזה, כי הנדונים לסאמר עולם יכולים
לעזוב את בית כלאם כעבור עשר שנים.
אולם שני אחינו האמיצים נתינים זה שתיים
עשרה שנה בבית האסורים!

מהרבה בחינות וביחוד בדרך החקירה
המשפטית דומה ענינו לענינם של מוני
כפפת סים למשנה. אינמה ומחררת היא
רדיפת שלמונים זו, התאכזרות זו של מורדי
האור בטעמד הפועלים המהפכני: להרחיק את
אשר, לא ייטיבו דרכם בכל סחור, להרוס את
הסתדרויותיהם ולהשליך לבור כלא את כל
אשר ילכד בסכסורת המשפט. לפנינו עולה
השאלה: מה ילד יום עתיד? רבות אקיה
סנורמים שונים, ובראש וראשונה מצד הסוד-
לטריון העולמי.

המושל הוטל אשר שלח לחפשי
את, קדושי צייקנו היה אדם יוצא סן
הבלל, אנשי הריאקציה לא סלחו לו לעולם
את, חטאו זה והשפילוהו עד עמר, רק
הזרות לאחותו ונכורת אחדותו של סעמד
הסועלים העולמי הננו עדין בין
החיים, ככל אשר ענינו עמד להשתנות.
לטובה ופסקו במקצת התעמולה וההלכות-
המחאה, כן התחזקה והתחדשה התקפת-
השופטים, אשר המה כלי-שרת בודי בעלי-
הכיס, אולם לאחר שאנו נתונים שבע שנים
חסינות בבית-הכלא, לאחר המלחמה
שעלתה לחברינו באכזר-דמים וחופש וכחלל-
בריאות, לאחר שהוכח מה שניתן להוכחה,
הרי אין נצחון-רודפינו אלא נצחון שלא-
ישוער של בעלי-הכיס החורשים עלינו
ככל זמן ועידן את מוטתם רעה.

במסותא סנך להניד לתברינו וירדינו
באוסטרדה כי ידענו את רחשי-אחרונם הנא-
מנה, תניד להי, כי ברכתנו שלוחה אליהם
ומלבי-אחים נאחל להם נצחון והצלחה.

באהבת-אחים שלכם

בר-תלמי ונצטי, ניקולה סאקר

בית האסירים דיראם, מאסאצ'וסטס,
ארצות הברית. 8 לינוי 1927.

עמיתו הוקר

סנחבך השינוי הנוקר בשעה שאשתו
של סאקו ואחר מירידנו שוחחו אתנו ושורותיך
הצהילו אפיא ארבעה לבבות. אתה מצפה
לנבר טוב והצדק אתך, יודי, אולם אנחנו
סבלנו שבע שנים רציפות יסורין קשים ורבות
ידענו על תעלולי-הריאקציה המשתוללת
באזרות לבה, עד שאין אנו מעזים ליחל
לימים טובים מאלה. תקוותיך סבוכסות
בודאי על הודיעה החדשה האומרת, כי המושל
פ לר החליט לחקור בעצמו את המשפט
ולשם החקירה הוו נתמנתה ועדה סיוחדת
בת שלשה, על כל פנים רואים אנו בזה
ערובה לנצחוננו, שהרי סן הנמנעות היא
חקירת-ענינו סבלי לגלות, פשעי מענינו וסנדינו.
אולם ספי הנסיון ורכ אשר תחת ידנו
הננו לסדים, כי כבדיקה החזרת סצניעים
כל תעודה בטמון ורק המסונים על המלאכה
סכירים את הדברים לאתם, כשאני לעצמי
אין אני סכיר את חברי-הועדה, ירדי השמרנים
אוסרים, כי השופט נראש הוא אחד מהם
אולם חברי הסוציאליסטים סשכבר נוחכים
לי, כי הועדה הוו אין כה ערך רב, הי
לוברד, איש ישר מסכללת-הווארד אשר גם
הוא כנראה בין חברי-הועדה, ירוש בודאי
סתן-ספוק נטר... אילם דומה, שהועדה
תעשה את עבודתה שלא בפומבי ולא תשמע
לרעת-הקהל ווו רעה רבה. אנו, הסנודייה,
ועד חברינו וירדינו בקשנו מאת המושל
חקירה גלויה...

דומני, כי התולדות המהפכניות של
העם הזה ידועות לך ובודאי ידוע לך, כי
הענין דירן הוא הוליה אחת בשלשלת-
ההתפתחות ההיסטורית של רעיונו בסדינה
הזאת, תכה וארשים לפטך אילו תפונות
מתולדות-התנועה המהפכנית, כדי להראותך
את החוקיות הסרוקרקת שנינו אוהבי-
העריצות בלוחמי-החופש, ראשית כל זכורה
פרשת-ענוייהם של, קדושי-צייקנו אשר
סבלותם כסבלותינו, צריך להעלות את תמונת-
הבלהות של ימי המלחמה ולאחריה, בקום
הריאקציה השאפת דם נקיים לערין בשם
בעלי הכיס ברנל גאווה את הדימוקרטיה של
הריסובליקה הוו, אולם אל נזכיר נשכחות...

אף זכרון המשפט של מוני ובילינגי
מונע סאתנו כל תקווה ומתיש כל אופטימיות.
בודאי ידוע לך הטאורע הזה, כי גם הסוד-
ליטריון האוסמרי הכריו בשעתנו על סוליד-
ריותו עם מוני ובילינגי האמיצים, הם המתכנו
בהתנקשות הסצצות בסן-פרנציסקו אשר בש-
נת 1916 ונמצאו חייבים ונידונו למיתה.
בחקירתם נגלתה לעיני כל וזהמת-המרמה,
ואשת בילינגי ושלשת חבריו, שנאשכו אף
הם כמוני ובילינגי, הועמדו בסדרגה שוה עם
רוצחים פליליים — ואחרי כן היו סוכרחים
להסטיק את החקירה נגדם! מוני ובילינגי
ערערו על פסק הדין ודרשו חקירה חדשה,
והיא גם נקבעה, בינתים הוכיחו ירדים
וחברים אחרים, כי החקירה נעשתה שלא
בהתאם לחוק, הנשוא וילמן ראה חובה